Φως Ιλαρόν

Μηνιαία Έκδοση της Ενορίας Αγίου Γεωργίου Περιβολίων Ρεθύμνου. Έτος 5ο, φ. 60. Σεπτέμβριος 2017

Η εκκλησιαστική πρωτοχρονιά και η εορτή του Τιμίου Σταυρού

Η Εκκλησιαστική πρωτοχρονιά, η Παναγία Πρωτοσεπτεμβριανή και ο όσιος Νικόλαος ο Κουρταλιώτης (1 Σεπτεμβρίου)

Στην Ορθόδοξη Εκκλησία η 1 Σεπτεμβρίου είναι η **αρχή του εκκλησιαστικού έτους (αρχή ινδίκτου)** και έχει καθιερωθεί από το Οικουμενικό Πατριαρχείο ως ημέρα προσευχής για τη διάσωση του φυσικού περιβάλλοντος. Το γεγονός τιμάται με θεία λειτουργία σε όλες τις ενορίες και τις ιερές μονές της Ορθοδοξίας. Τελείται επίσης αγιασμός, όπως κάθε πρωτομηνιά.

Συγχρόνως, την ημέρα εκείνη (όπως και κάθε μέρα) γιορτάζουν πολλοί άγιοι. Ανάμεσά τους, ο **άγιος Συμεών ο Στυλίτης**, που ασκήτεψε ζώντας πάνω σε ένα στύλο 37 χρόνια, ο δίκαιος **Ιησούς του Ναυή** (από την Παλαιά Διαθήκη), οι **αγίες 40 παρθενομάρτυρες** (40 νέες μοναχές, γνωστές με αρχαία ελληνικά ονόματα, που βασανίστηκαν από τους Ρωμαίους μέχρι θανάτου μαζί με το διδάσκαλό τους, τον άγιο Αμμούν), αλλά και ο Ρεθεμνιώτης **όσιος Νικόλαος ο Κουρταλιώτης**. Παράλληλα, τελείται η Σύναξη (τιμητική εορτή) δύο παλαιών και θαυματουργών εικόνων της Παναγίας, της Παμμακαρίστου και των Μιασηνών*.

Η Σύναξις της Υπεραγίας Θεοτόκου της Παμμακαρίστου. Πρόκειται για μια ψηφιδωτή φορητή εικόνα της Παναγίας από τα βυζαντινά χρόνια, που φυλασσόταν στην Ιερά Μονή Παναγίας Παμμακαρίστου, που ιδρύθηκε στην Κωνσταντινούπολη τον 11ο αιώνα μ.Χ. Η ιστορική αυτή ιερά μονή ήταν η έδρα του Οικουμενικού Πατριαρχείου κατά την περίοδο της Άλωσης της Κωνσταντινούπολης από τους Τούρκους (1453), αλλά το 1587 μετατράπηκε σε τζαμί από το σουλτάνο Μουράτ Γ' (1595 - 1603). Μετά από διάφορες περιπέτειες, η ιερή εικόνα της Θεοτόκου και τα υπόλοιπα κειμήλια της μονής μεταφέρθηκαν στον ιερό ναό του αγίου Γεωργίου, που είναι σήμερα η έδρα του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Το 1798 ο πατριάρχης άγιος Γρηγόριος Ε' (που αργότερα, το Πάσχα του 1821, τον κρέμασαν οι Τούρκοι λόγω της Επανάστασης) μετέτρεψε το νότιο κλίτος του ναού σε παρεκκλήσιο προς τιμήν της Θεοτόκου Παμμακαρίστου, η εικόνα της οποίας φυλάσσεται μέχρι σήμερα στο σημείο αυτό.

Στην Ιερά Μητρόπολή μας πανηγυρίζει ο ιερός ναός της Υπεραγίας Θεοτόκου της Παμμακαρίστου («Παναγία Πρωτοσεπτεμβριανή») στην περιοχή Πετρές του δήμου Ρεθύμνου (δίπλα στην εθνική οδό Ρεθύμνης Χανίων). Υπάγεται στην ενορία Γερανίου.

Επίσης, όπως είπαμε, εορτάζεται η ανάμνηση **θαύματος της Θεοτόκου στη μονή των Μιασηνών**, από την οποία μια ιστορική και θαυματουργή εικόνα της ρίχτηκε στη λίμνη Ζαγουρού, για να μην την καταστρέψουν οι εικονομάχοι (τον 8ο ή 9ο αιώνα μ.Χ., δηλ. ανάμεσα στα έτη 726 – 843 μ.Χ.), και μετά από χρόνια βγήκε από τα νερά της λίμνης με θαυματουργικό τρόπο, χωρίς να έχει πάθει το παραμικρό.

Ο όσιος Νικόλαος ο Κουρταλιώτης (*όσιος* = άγιος, που όταν ζούσε στον κόσμο μας ήταν μοναχός) είναι ένας άγιος ασκητής του 17ου αιώνα, με καταγωγή από το χωριό Ασώματος, στην έξοδο του Κουρταλιώτικου Φαραγγιού (νότια του νομού Ρεθύμνης, στην περιοχή της Ιεράς Μητροπόλεως Λάμπης, Συβρίτου και Σφακίων).

* Περισσότερα στο *Συναξαριστή* (το εκκλησιαστικό βιβλίο με τις βιογραφίες των αγίων) και, στο Διαδίκτυο, εδώ: http://saint.gr/searchcalendar.aspx.

Όπως διασώζει η προφορική παράδοση του τόπου μας, που μεταφέρθηκε από γενιά σε γενιά, ο άγιος από παιδί εκδήλωσε τη μεγάλη του πίστη και αγάπη, αλλά εμφάνισε και σημεία αγιότητας (π.χ. έδινε ελεημοσύνη στους φτωχούς το λάδι της οικογένειάς του και αυτό δεν τελείωνε) και σε μικρή ηλικία ακόμη ασκήτεψε, κυρίως στην περιοχή της Μεσσαράς, στο νομό Ηρακλείου.

Προς το τέλος της επίγειας ζωής του, τοξεύτηκε κατά λάθος από έναν κυνηγό, ο οποίος, συντετριμμένος για το γεγονός και μετά από παράκληση του αγίου, τον μετέφερε στην πλάτη του μέχρι το Κουρταλιώτικο Φαράγγι. Εκεί ο άγιος εμφάνισε θαυματουργικά τις εντυπωσιακές πηγές νερού, που ρέουν κοντά στο ναό του, για να ξεδιψάσει ο κυνηγός. Στη συνέχεια, *κοιμήθηκε* (πέθανε) και ετάφη σε άγνωστο σημείο της περιοχής.

Παράδοση στο χωριό Ζαρός Ηρακλείου συνδέει τον άγιο Νικόλαο με τον άγιο ασκητή Ευθύμιο, που πέθανε τοξευμένος από κυνηγό. Πιθανώς είναι το ίδιο πρόσωπο. Το ασκητήριό του σώζεται στη βουνοπλαγιά πάνω από το χωριό.

Κέντρο του εορτασμού του αγίου είναι ο ιστορικός ναΐσκος του στον πυθμένα του Κουρταλιώτικου Φαραγγιού (ο οποίος, κατά την παράδοση, έχει οικοδομηθεί από Τούρκο μουσουλμάνο, μετά από θαυματουργική θεραπεία του), ενώ στην Ιερά Μητρόπολή μας, και συγκεκριμένα στο δήμο Ρεθύμνου, εορτάζουν οι ναοί του στην περιοχή Σαρακήνα της πόλης του Ρεθύμνου, στην Αργυρούπολη και στο Άδελε.

Ο άγιος Μάμας (2 Σεπτεμβρίου)

Ένας άγιος αγαπητός στο λαό μας είναι ο άγιος Μάμας, που μαρτύρησε σε ηλικία 15 ετών, γύρω στο 270 μ.Χ. Καταγόταν από την Καππαδοκία της Μικράς Ασίας και γεννήθηκε στη φυλακή, όπου οι γονείς του Θεόδοτος και Ρουφίνα είχαν φυλακιστεί και λίγο αργότερα θανατώθηκαν για τη χριστιανική πίστη τους (ήταν η εποχή που η ρωμαϊκή αυτοκρατορία καταδίωκε και θανάτωνε τους χριστιανούς). Νεογέννητο ακόμη, τον υιοθέτησε μια στοργική γυναίκα, που επισκεπτόταν τη φυλακή.

Σε ηλικία 15 ετών, ο άγιος κατέφυγε στα δάση, λόγω του νέου διωγμού που είχε εξαπολυθεί εναντίον των χριστιανών. Εκεί έζησε αρμονικά με τα άγρια θηρία, ενώ τα ελάφια έρχονταν μόνα τους κοντά του και εκείνος τα άρμεγε και τρεφόταν με το γάλα τους. Αυτό μάλιστα συνέβη και μπροστά στα μάτια των Ρωμαίων στρατιωτών που ήρθαν να τον συλλάβουν. Τελικά, συνελήφθη, υποβλήθηκε σε βασανιστήρια και θανατώθηκε διά λογχισμού.

Ο άγιος θεωρείται από τον ορθόδοξο λαό μας προστάτης των κτηνοτρόφων. Η μνήμη του εορτάζεται στους ναούς του στο χωριό του δήμου Μυλοποτάμου Άγιος Μάμας (που φέρει το όνομά του) και στα χωριά Σελλί και Πρασσές του δήμου Ρεθύμνου, Λιβάδια Μυλοποτάμου και στα Ανώγεια.

Η περίπτωση του αγίου Μάμαντος φανερώνει πως **κι ένα ορφανό που γεννήθηκε στη φυλακή και ανατράφηκε από ξένα χέρια μπορεί να γίνει άγιος και μάλιστα να είναι μεγάλος και ηρωικός άγιος σε ηλικία 15 ετών**. Ας τον προσέξουμε, παιδιά, έφηβοι, γονείς, ενήλικες, όλος ο κόσμος. Έχει κάτι πολύ σημαντικό να μας πει, στην εποχή μας, που είναι κάπως παρόμοια (ασφαλώς λιγότερο δύσκολη – με εξαίρεση όπου γίνεται πόλεμος) με τη δική του.

Για το **Γενέθλιο της Θεοτόκου (8 Σεπτεμβρίου)** γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος μας (Αύγουστος 2017).

Η Παγκόσμια Ύψωση του Τιμίου Σταυρού (14 Σεπτεμβρίου): μια Μεγάλη Παρασκευή μέσα στο Φθινόπωρο

Αποσπάσματα άρθρου του καθηγητή Λάμπρου Σκόντζου με τίτλο «Αφιέρωμα στην εορτή της υψώσεως του Τιμίου Σταυρού», από την ιστοσελίδα της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος (apostoliki-diakonia.gr)

Η Παγκόσμια Ύψωση του Τιμίου Σταυρού αποτελεί έναν σπουδαίο εορτολογικό σταθμό του εκκλησιαστικού έτους. Στις 14 Σεπτεμβρίου σύμπασα η Ορθοδοξία τιμά τον Σταυρό του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο οποίος χαρακτηρίζεται ως το «καύχημά» Της και η «δόξα» Της. Πηγές της

εκκλησιαστικής μας ιστορίας αναφέρουν ότι η εορτή της Παγκόσμιας Ύψωσης είχε καθιερωθεί από τα αρχαία χρόνια, ίσως μάλιστα να είχε καθιερωθεί και από τον ίδιο τον Μέγα Κωνσταντίνο, κατά προτροπή προφανώς της μητέρας του, της αγίας Ελένης, αμέσως μετά την εύρεση του Τιμίου Ξύλου στα Ιεροσόλυμα, γύρω στο 330 μ.Χ.

Η τιμή προς τον Τίμιο Σταυρό ανάγεται στους αποστολικούς χρόνους. Οι επιστολές του αποστόλου Παύλου είναι γεμάτες από χωρία με τα οποία ο μέγας απόστολος εξαίρει τον ρόλο του Σταυρού στην διαδικασία της σωτηρίας του κόσμου. Πρώτος ο Παύλος ομίλησε για την καύχηση του Σταυρού του Χριστού. Οι αποστολικοί Πατέρες [δηλ. οι αρχαίοι άγιοι διδάσκαλοι του χριστιανισμού, που ήταν μαθητές των αποστόλων] ομιλούν και αυτοί με σεβασμό και τιμή προς το ιερό σύμβολο, μέσω του οποίου έγινε η καταλλαγή με το Θεό και επιτεύχθηκε η σωτηρία με την απολυτρωτική θυσία του Χριστού.

Οι κατακόμβες είναι γεμάτες από χαραγμένους σταυρούς. Οι διωκόμενοι χριστιανοί από τους φανατικούς ειδωλολάτρες θεωρούσαν τους εαυτούς τους τύπους [=σύμβολα] του αδίκως παθόντος Κυρίου Ιησού Χριστού. Πίστευαν ότι εξαιτίας της πίστεώς τους στο Χριστό έφεραν και αυτοί το δικό τους σταυρό, γι' αυτό το ιερό αυτό σύμβολο ήταν τόσο αγαπητό σε αυτούς. Αυτό τους εμψύχωνε και τους έδινε τη δύναμη του μαρτυρίου.

Η δύναμη του Τιμίου Σταυρού φάνηκε στο θαυμαστό όραμα του Μεγάλου Κωνσταντίνου, στα 312, ενώ βάδιζε εναντίον του Μαξεντίου κοντά στη Ρώμη. (…) Ο μεγάλος αυτοκράτορας είδε στον ουρανό, ημέρα μεσημέρι, το σημείο του σταυρού σχηματισμένο με αστέρια, και την επιγραφή «ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ», επίσης σχηματισμένη με αστέρια. Ήταν η 28η Οκτωβρίου 312. Από εκείνη την ώρα έδωσε διαταγή το σημείο αυτό να γίνει το σύμβολο του στρατού του. Χαράχτηκε παντού, στις ασπίδες των στρατιωτών, στα κράνη, στα λάβαρα, και αλλού. (…) [*Σημείωση από το Φως Ιλαρόν:* ο Μαξέντιος, που ήταν τυραννικός βασιλιάς, είχε κινηθεί πρώτος εναντίον του αγίου Κωνσταντίνου και η συγκεκριμένη μάχη τελείωσε σχεδόν αμέσως με το θάνατο του Μαξεντίου].

Το 326 αναχώρησε για τους Αγίους Τόπους η ευσεβής χριστιανή μητέρα του, η αγία Ελένη. Με την γενναία επιχορήγηση του Κωνσταντίνου άρχισε το κτίσιμο λαμπρών ναών επί των ιερών προσκυνημάτων. Επίκεντρο ήταν ο Πανάγιος Τάφος του Κυρίου. Στο σημείο εκείνο ο αυτοκράτορας Αδριανός είχε κτίσει το 135 μ.Χ., κατά τη δεύτερη καταστροφή της Ιερουσαλήμ, ναό της Αφροδίτης.

Πρώτη ενέργεια της αγίας Ελένης ήταν η ανεύρεση του Τιμίου Σταυρού, ο οποίος είχε ριχτεί από τους ρωμαίους σε παρακείμενη χωματερή. Σύμφωνα με την παράδοση οδηγήθηκε εκεί από ένα αρωματικό φυτό που φύτρωνε στο μέρος εκείνο, το γνωστό μας βασιλικό. [*Σημείωση:* Η αγία οδηγήθηκε στο χωράφι με το βασιλικό από έναν Εβραίο, που ήξερε την τοποθεσία από γενιά σε γενιά. Όταν βρέθηκε ο Σταυρός, **ο Εβραίος εκείνος έγινε χριστιανός με το όνομα Κυριακός**. Αργότερα έγινε επίσκοπος Ιεροσολύμων με σπουδαίο πνευματικό έργο και τελικά βασανίστηκε απάνθρωπα μέχρι θανάτου, μαζί με τη μητέρα του, ονόματι Άννα, από τον ειδωλολάτρη αυτοκράτορα Ιουλιανό τον Παραβάτη! Οι δύο άγιοι, Κυριακός και Άννα, εορτάζουν στις 28 Οκτωβρίου].

Ύστερα από επίπονες ανασκαφές τελικά βρέθηκαν τρεις σταυροί, του Κυρίου και των δύο ληστών. Οι εκκλησιαστικοί ιστορικοί Φιλοστόργιος και Νικηφόρος αναφέρουν ότι ο Σταυρός του Κυρίου εντοπίσθηκε ύστερα από θαύμα, τοποθετήθηκε πάνω σε νεκρή γυναίκα και αυτή αναστήθηκε.

Η πιστή βασιλομήτωρ, με δάκρυα στα μάτια, παρέδωσε τον Τίμιο Σταυρό στον Πατριάρχη Μακάριο, ο οποίος **στις 14 Σεπτεμβρίου του έτους 335 τον ύψωσε στον φρικτό Γολγοθά και τον τοποθέτησε στον πανίερο και περικαλλή ναό της Αναστάσεως**, τον οποίο είχε ανεγείρει η αγία πάνω από τον Πανάγιο Τάφο και ο οποίος σώζεται ως σήμερα. Το σημαντικό αυτό γεγονός σημάδεψε την ζωή της Εκκλησίας και γι' αυτό άρχισε να εορτάζεται ως λαμπρή ανάμνηση. Έτσι καθιερώθηκε η μεγάλη εορτή της Παγκόσμιας Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού.

Όμως την αγία αυτή ημέρα **εορτάζουμε και την δεύτερη ύψωση**. Στα 613 οι Πέρσες κυρίεψαν την Παλαιστίνη, λεηλάτησαν και κατέστρεψαν τα ιερά προσκυνήματα και πήραν ως λάφυρο τον Τίμιο Σταυρό και τον μετέφεραν στη χώρα τους. Η παράδοση αναφέρει ότι άπειρα θαύματα γινόταν εκεί. Οι πυρολάτρες Πέρσες θεώρησαν το Τίμιο Ξύλο μαγικό και γι' αυτό το φύλασσαν και το προσκυνούσαν, χωρίς να γνωρίζουν την πραγματική του φύση και ιδιότητα! Ο αυτοκράτορας Ηράκλειος μετά την νίκη του εναντίον των Περσών παρέλαβε τον Τίμιο Σταυρό και τον μετέφερε στην Ιερουσαλήμ. Ο Πατριάρχης Ζαχαρίας τον ύψωσε εκ νέου στο ναό της Αναστάσεως.

Ήταν 14 Σεπτεμβρίου του 626.

Ο εκκλησιαστικός συγγραφέας Παυλίνος αναφέρει στην ενδέκατη επιστολή του ότι η τοπική εκκλησία των Ιεροσολύμων θεώρησε ότι ο Σταυρός του Χριστού ανήκει σε όλη την χριστιανοσύνη και γι' αυτό αποφάσισε να τεμαχίσει το Τίμιο Ξύλο και να το διανείμει σε όλη την Εκκλησία. Έτσι διασώθηκαν μέχρι σήμερα πολλά τεμάχια, τα οποία φυλάσσονται ως τα πολυτιμότερα κειμήλια, κυρίως στις ιερές μονές του Αγίου Όρους. Μια εσχατολογική προφητεία λέγει πως ένα από τα συγκλονιστικά γεγονότα του τέλους του κόσμου θα είναι και η επανένωση του Τιμίου Σταυρού!

[*Σημείωση:* Σύμφωνα με κάποια παράδοση, για να μην πεταχτούν ή πατηθούν τα πριονίδια από τον τεμαχισμό του Τιμίου Σταυρού, ο άγιος Κωνσταντίνος τα έριξε στο λέβητα, όπου έλιωνε ο χρυσός για την κοπή των νομισμάτων του, των γνωστών κωνσταντινάτων ή αγιοκωνσταντινάτων. Έτσι, στα κωνσταντινάτα – μόνο εκείνη τη φορά – εισήχθησαν μικροσκοπικά κομματάκια Τιμίου Ξύλου, γι' αυτό ο λαός μας τα θεωρούσε φυλαχτά].

Οι ορθόδοξοι πιστοί **τιμούμε με ιδιαίτερο τρόπο** την αγία ημέρα της Υψώσεως του Σταυρού του Κυρίου μας. Η ιερές ακολουθίες έχουν πανηγυρικό χαρακτήρα, ενώ έχει θεσπισθεί αυστηρή νηστεία. Κατακλύζουμε του ιερούς ναούς προκειμένου να προσκυνήσουμε τον Τίμιο Σταυρό και να αντλήσουμε δύναμη και χάρη ουράνια από αυτόν. Παίρνουμε μαζί μας κλώνους βασιλικού ως ευλογία και τον εναποθέτουμε στα εικονίσματα ως ελιξίριο κατά του κακού.

Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η τιμή και η προσκύνηση του Σταυρού είναι προσκύνηση του Ίδιου του Εσταυρωμένου Λυτρωτή μας Χριστού και όχι ειδωλολατρική πράξη, όπως κακόβουλα μας κατηγορούν οι ποικιλώνυμοι αιρετικοί. Ο Σταυρός του Κυρίου μας είναι το καύχημά μας, το νικηφόρο λάβαρο κατά του μεγαλύτερου εχθρού μας, του διαβόλου, το αήττητο όπλο κατά του πολυπρόσωπου κακού. Με ένα στόμα και με μια καρδιά ψάλλουμε τον υπέροχο παιάνα τροπάριο της μεγάλης εορτής: «Σώσον Κύριε τον λαόν Σου και ευλόγησον την κληρονομίαν Σου».

Συμπλήρωμα από το *Φως Ιλαρόν*:

Η ημέρα του Τιμίου Σταυρού θεωρείται στην Εκκλησία **ισότιμη με τη Μεγάλη Παρασκευή**, γι' αυτό και νηστεύουμε ακόμη και το λάδι, εκτός αν πέσει Σάββατο ή Κυριακή. Μάλιστα, επειδή είναι ισότιμη με τη Μ. Παρασκευή, οι Πατέρες της Εκκλησίας (οι άγιοι διδάσκαλοι του χριστιανισμού) τοποθέτησαν την εορτή της Μεταμόρφωσης του Κυρίου στις 6 Αυγούστου, δηλαδή 40 μέρες πριν τις 14 Σεπτεμβρίου.

Η Μεταμόρφωση (κατά την οποία έλαμψε το πρόσωπο του Χριστού σαν τον ήλιο πάνω στο βουνό Θαβώρ, όπως αναφέρουν τα ευαγγέλια, και εμφανίστηκαν δίπλα του οι προφήτες Μωυσής και Ηλίας της Παλαιάς Διαθήκης), σύμφωνα με την αρχαία παράδοση του χριστιανισμού, είχε γίνει 40 μέρες πριν τη σταύρωση του Χριστού. Για να μην πέφτει όμως μέσα στη Μεγάλη Σαρακοστή, οι Πατέρες της Εκκλησίας την τοποθέτησαν 40 μέρες πριν την εορτή του Τιμίου Σταυρού.

Εκτός αυτού, κάθε Τετάρτη όλο το χρόνο η Ορθόδοξη Εκκλησία τιμά τον Τίμιο Σταυρό, γι' αυτό και κάθε Τετάρτη, όπως και κάθε Παρασκευή (ημέρα της σταύρωσης του Κυρίου), εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις, είναι ημέρα νηστείας για τους ορθόδοξους χριστιανούς, σαν να είναι η Μεγάλη Τετάρτη και η Μεγάλη Παρασκευή αντίστοιχα.

Στις 14 Σεπτεμβρίου 407 μ.Χ. κοιμήθηκε (πέθανε) ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, εξορισμένος από τον τότε αυτοκράτορα, επειδή αντιδρούσε απέναντι στους διεφθαρμένους ανθρώπους της εξουσίας της εποχής του. Λόγω της εορτής του Τιμίου Σταυρού όμως, η Εκκλησία τοποθέτησε την εορτή του αγίου Ιωάννη του Χρυσοστόμου στις 13 Νοεμβρίου.

Αν σας άρεσε αυτό το κείμενο, παρακαλούμε,
δώστε το και σε άλλους να το διαβάσουν.

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΕΡΙΒΟΛΙΩΝ ΡΕΘΥΜΝΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ
Τ.Κ. 741 00 ΡΕΘΥΜΝΟ. Τηλ.: 28310 28854 - e-mail: riginiot@gmail.com
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ: Ενορία Αγίου Γεωργίου Περιβολίων Ρεθύμνης
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Θεόδωρος Ι. Ρηγινιώτης